

Tiszakeszi Község Lapja

Keszzi Újság

VI. évfolyam 4. szám 2004. december

Dojcsák Gyula:

Karácsonyi dal

Fenn csend
Leng
Egek kéke
Ékek éke
Alant
Szól
A lant
Angyalszárny
Rezdül
Harangszó
Csendül
Áldott ima
Száll az égbe
Jöjj el Jézus
Végre
Végre
Végre
Boldog idők
Szép reménye.....

A TARTALOMBÓL:

Önkormányzati oldalak

Anyakönyvi hírek

Egyházak hírei

Iskolai események

Vers

Gondolatok

20

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A Keszzi Újság legutóbbi – 19. száma – óta mindössze két ülésen vitatta meg a képviselő-testület a falu ügyes-bajos dolgait.

Persze ez nem jelenti azt, hogy megszokásból „jöttek össze” a képviselők, jelentős döntések, határozatok is születtek ezen üléseken.

Meghívott szakértők előterjesztésében vitatta meg, fogadta el az önkormányzat közbeszerzési szabályzatát. Ez a dokumentum pontosan leírja a jövőbeni beruházások eljárási szabályait, amely már igazodik az Európai Unió jogszabályi követelményeihez.

Ezt követően módosította az önkormányzat szociális és talajterhelési díj rendeletét, ezek a kiegészítések lehetővé teszik az önhibájukon kívül nehéz helyzetbe jutott személyek egyszeri segélyezését, támogatását. A talajterhelési díj befizetése alól menteséget kapnak azok a személyek, akik még ebben az évben – 2004-ben – rákötnék a szennyvíz csatornahálózatra.

A helyi zártkert tulajdonosok és mezőgazdasági vállalkozók igényének kielégítése céljából a jegyző úr javaslatára 1 fős mezőőri szolgálat létrehozásáról döntöttek a képviselők.

Ezt követően több magán, és személyes jellegű kérdést vitatott meg a képviselő-testület.

Tájékoztató hangzott el arról, hogy a Mezőcsát – Tiszakeszi közút felújításának pályázata beadásra került.

A képviselő-testület a fiatalok lakáshoz jutásának elősegítésére, megkönnyítésére, a községből történő elvándorlás megelőzése érdekében 2003. év elején megalkotta a lakáscélú támogatásokról szóló rendeletét. Az elmúlt közel 2 évben 16 házaspár részesült ebben a 100.000,- Ft-os támogatásban.

A november 25-én tartott ülés első napirendi pontja a Széchenyi István Általános Iskola és a Hétszínvirág Óvoda átvilágításáról készült szakértői vélemények megvitatása, elfogadása volt. Az átvilágítás célja az volt, hogy a szakértők tekintsék át az intézmények működését abból a szempontból, hogy mennyire racionális a működés, vannak-e még kihasználható lehetőségek a racionális gazdálkodást illetően. Kirnyák András közoktatási szakértő beszámolója után a képviselő-testület mindkét intézmény átvilágításáról készült szakértői véleményt elfogadta.

A következő napirendi pont keretében az önkormányzat $\frac{3}{4}$ éves gazdálkodásáról szóló beszámolót tárgyalta meg a testület, illetve a Pénzügyi Bizottság által javasolt kiegészítésekkel együtt megvitatta és elfogadta a 2005. év költségvetési koncepcióját, ami iránymutatást ad a jövő évi költségvetésre vonatkozóan.

Kiss Lajos polgármester úr beszámolásában tájékoztató hangzott el a folyamatban lévő pályázatok kapcsán.

Pál Ferenc képviselő, mint a Humán, Szociális és Sport Bizottság elnöke beszámolt a bizottság októberi – novemberi munkájáról.

Ezt követően döntött a képviselő-testület arról, hogy ebben az évben is Mikulás csomaggal ajándékozzák meg a kiskorú gyermekeket Mikulás alkalmából.

Tiszakeszi, 2004. december 10.

dr. Barnóczki Károly jegyző

ANYAKÖNYVI HÍREK

2004. október 6-tól 2004. november 10-ig.

Házasságkötések:

Csendi László és Balog Beáta
Baranyi Csaba és Farkas Magdolna

Születések:

Kótai Diána Tünde	és	Fussi Joachim	Leticia Diána
Karakas Tünde	és	Molnár Tibor	Gerda
Dardos Lajos Józsefné és		Burai Géza	Vanessza
Téglási Elvira	és	Balogh Antal	Kevin Antal
Farkas Renáta	és	Úrbán József	József Krisztián

Halálozások:

Zsípi Jánosné
Lovász Istvánné
Papp József
Smilla János
Salamon Gyula
Leskó István

Salap Imre
Nagy Lajos
Kovács Gyuláné
Újhelyi Istvánné
Farkas Jánosné

Tiszakeszi, 2004. december 10.

*Szóke Zoltánné sk.
anyakönyvvezető*

Székely Attila igazgatótanító emlékére

Hatvan év a történelemben nagyon kicsi időnek számít, de az emberek életében ez több emberöltőt jelent. Kesziben lassan alig élnek olyan emberek, akiket hajdan tanított és nevelt a szigorú, de igazságos tanító úr, Székely Attila.

1944. november 9-én tragikus halál vetett véget rövid életének. A keszieteket mélyen megrendítette tanítójuk halála. Amikor a körülmények lehetővé tették, tisztességgel eltemették és gyászolták. Emlékét azonban csak titokban őrizhették évtizedeken keresztül. Hivatalosan, intézményi szinten, soha nem emlékeztek meg róla, még halottak napján sem.

Árván maradt két lányának régi, de ki nem mondhatott óhaja volt, hogy édesapjukat egyszer rehabilitálják, és annak az iskolaépületnek a falára, amelyben lakott és tanított emléktáblát helyezzenek el. Erre a rendszer-

váltás után 1992. november 9-én került sor. Az iskola akkori igazgatója dr. Kozaróczy Gyuláné, kollégái és tanítványai közreműködésével az Iskola- és helytörténeti Múzeumban megható emlékezőt tartott. A műsor csúcspontja volt, amikor – azóta elhunyt - Gávai Józsefné nyugdíjas tanárnő emlékezett vissza kollegájára, Székely Attila igazgatótanító úrra. Az emléktáblát is leleplezték, majd koszorút helyeztek el alatta a községi önkormányzat, az iskolai diákönkormányzat és az iskola pedagógusainak képviselői.

1992 óta november 9-én minden évben megemlékezünk Székely Attila igazgatótanító halála évfordulójáról, abban a reményben, hogy ismerjék és tiszteljék őt a mai gyermekek is.

Székely Attila 1900. március 27-én született a történelmi Magyarország Hunyad megyéjében Puj községben. Iskoláit a kolozsvári Unitárius Kollégiumban, és a Sárospataki Állami Tanítóképzőben végezte. Először Sárospatakon adóügyi jegyzőgyakornokként dolgozott, majd Hegymegen és Megyaszon segédtanítóskodott.

1924-ben megpályázta a Tiszakeszi Református Egyház 4. tanítói állását. Pályázatát elfogadták és 20 éven át élt és tanított Tiszakesziben. 1927-ben megnősült, 2 leánygyermekük született. Őszinte, szókimondó, családszerető ember volt, munkájában rendes, pontos. A ma már nem használatos nevelési módszerek alkalmazása ellenére is szerették tanítványai. Segítette, jóindulattal felkarolta a hátrányos helyzetű gyermekeket. A tanításban szívesen alkalmazott szemléltető eszközöket, ezek nagy részét ő gyűjtötte össze, beleértve a sikeres tanulói munkákat is. Szertárát a szántás közben kidobott régiségekkel: pénzérmék, agyagedények, csontok gazdagította.

Az iskolán kívüli népművelésben is tevékenyen vett részt. Analfabéta és elemi ismeretterjesztő tanfolyamokat vezetett fiatalok és felnőttek részére. Vallásos esteken sokszor vállalt felolvasást, tanítványait pedig vallásos tárgyú versekkel szerepeltette ezeken az alkalmakon.

Amikor a II. világháború frontvonala Tiszakeszihez érkezett, bátorította, kitartásra biztatta a pincékben, bunkerekben meghúzódó embereket, kik főleg nők, gyermekek és idősek voltak.

A rettegésben élők hittek szavainak, örültek, amikor felkereste őket. Soha nem volt katona, jóhiszeműen bízott abban, ha ő nem bánt senkit őt sem érheti baj. Szemtanúk szerint harc közben is túlságosan sokat járkált az utcákon. A megszálló szovjetek őrnagya - feltehetőleg félreértésből kémnek nézte, és a Hangya Szövetkezet udvarán agyonlövötte. A háború viharában ennyit ér az emberi élet, katona, anya, tanító, gyermek, egyremegy.

Székely Attila igazgatótanító a II. világháborúban nem harcoló katonaként esett el, hanem polgári áldozatként, de neki éppúgy kijár a tisztelet az emlékezés, mint a hősi harcok elesettjeinek. Értelmetlen halálára emlékezve felemelhetjük szavunkat a háborúskodás ellen, kifejezhetjük a béke utáni vágyunkat. Ezek az erkölcsi üzenetek jó lenne, ha minden gyermekhez és felnőtthöz eljutnának!

Dr. Senánszky Anna

Élet az élet után

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy "kis hívő", a másik egy "kis szkeptikus". A "szkeptikus" azt kérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?
 - Hát persze - mondja a kis "hívő". - Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!
 - Hülyeség! - mondja a "szkeptikus". - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom - mondja a kis "hívő" -, de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Lehet, hogy a szánkcal fogunk enni és a lábunkkal fogunk menni!

- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a "szkeptikus". - Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkcal!? Micsoda hülyeség! Ez egy fura ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!

- Hát persze hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni - mondja a kis "hívő".

- Soha sem fog működni! - véli a kis "szkeptikus". - Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet - mondja a kis "hívő" -, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és Ő nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya!? Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis "szkeptikus". Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezünk, nélküle nem is létezhetnénk! - válaszolja a kis "hívő".

- Mire a kis "szkeptikus": - Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis "hívő" elgondolkozik egy pillanatra.

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja világunkat! - Majd halkán hozzáteszi:

- Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!

(Interneten kereste és találta: Pál Ferenc)

AJÁNDÉK

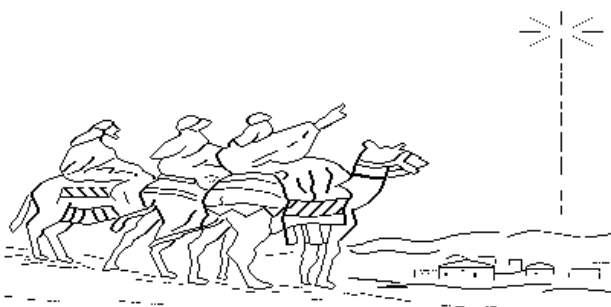
Karácsony közeledtével az ajándék szó egyre inkább előfordul gondolatainkban, szavainkban.

A nagy ajándékozási láz, „örület” Advent heteiben elkezdődik és meg sem áll Karácsonyig. Aztán kiüresedve – lelkileg és anyagi- lag- folytatjuk napjainkat. A tele-

vízióban hallva figyeltem fel arra, hogy az emberek december hónapban vásárolnak a legtöbbet. A megkérdezettek átlagosan 30 – 40 ezer forintot költenek ilyenkor ajándékokra; de persze vannak, akik ennél jóval többet. Miért?

A Karácsonyt szokták a szeretet ünnepének is nevezni. Honnan ez a név? Honnan a szokás, hogy karácsonykor ajándékot kell, illik adni a családon belül, a rokonoknak, a barátoknak? Mit akar kifejezni az ajándékozás? Mi adja meg az ajándék értékét? -Talán az, hogy mennyibe került? -Vagy, hogy ki adja? -Netán milyen lelkülettel, szívvvel adják? Miért és ki örül az ajándéknak? Fontos egyáltalán, hogy örüljenek neki? Vagy az adományozónak fontos, az hogy kinek adja? **Mi a célja az ajándékozásnak?**

Az Ószövetségben az emberek égő áldozatot ajánlottak föl Istennek: ez azt jelentette, hogy amit egészen Neki akartak adni, visszavonhatatlanul, teljesen, azt elégették. A kölcsönösség jegyében is történt: amikor valaki engesztelő áldozatot mutatott be, ezzel azt fejezte ki, hogy bocsánatot kér Istentől, ki szeretne vele békülni; vagyis adok valamit Istennek, hogy ő is adjon nekem valamit – a megbocsátást. Az emberek között is így történt: a barátok kifejezték kölcsönösen, hogy jóakarattal lesznek egymás iránt, vagyis adok, hogy én is kapjak. Még a szegényeknek is annak reményében adtak adományt, hogy

majd valamikor lesz miből visszafizetniük.

Az Újszövetségben: megszünt Jézus áldozata óta az égő áldozat, hiszen Jézusban kiengesztelődött Isten a világgal. Jézus egyszerre volt Isten ajándéka az emberiségnek, és az emberiség ajándéka Istennek. De nekünk egyesülnünk kell ezzel az áldozattal: Istennek kell adnunk magunkat, az Ő rendelkezésére bocsátani magunkat mások szolgálatában. „Adj annak, aki kér tőled.” (Mt. 5, 42.) Jézus életét adta értünk, kegyelme arra ösztönöz, hogy mi is életünket adjuk testvéreinkért, nincs ennél nagyobb **szeretetet**. Ismét ehhez a szóhoz jutottam: szeretet. János evangélista Istent a szeretettel azonosítja. Tehát valóban a szeretet ünnepe a Karácsony. **A mennyei Atya a szeretetét legjobban azzal mutatta meg irántunk, hogy pici gyermekként, embertelen körülmények közé, teljesen kiszolgáltatott állapotban küldte el Fiát a földre.** Isten legnagyobb ajándéka: egyetlen Fia megtestesülése.

Amikor foglalkozáson gyerekektől megkérdeztem, hogy mit kaptak, vagy mit szeretnének kapni a Mikulástól? - Az egyik kis elsős így válaszolt: **Boldogságot**. Ezt ő

meg is próbálta lerajzolni a füzetébe, de nem tudta képpel kifejezni. Isten boldogságra teremtette az embert, bennünk van a vágy a boldogság után.

Amikor Jézus emberré lett, Isten a szeretetét fejezte ki irántunk, és ez fokozódott, amikor vállalta értünk Jézus a kereszthalált.

Mi emberek a szeretetünket próbáljuk kifejezni, pótolni, amikor ajándékozunk valakinek valamit. Minél inkább arra törekszünk, hogy nagyobb, szebb értékesebb ajándékot adjunk valakinek, - úgy gondolom - annál jobban, érzékeljük azt, hogy vele keveset törődünk egész évben, nem mutattuk ki neki szeretetünket.

Sajnos a mai Karácsony már elment a mennyiség irányába. Minél szebb, drágább, nagyobb ajándékot „kell” venni. Úgy gondoljuk, hogy apró, esetleg saját kézzel alkotott ajándék már nem is lehet megfelelő a szeretteink számára. De egy valamiről azért ne feledkezzünk, el miközben vásárolunk, készülődünk külsőleg az ünnepre, hogy bennünkben szülessen meg a béke, a harmónia, a szeretet. Mit érnek a szebbnél szebb játékok? A drágábbnál-drágább ajándékok, ha közben a családban nincs egyetértés, szeretet, béke?

A hatodik osztályosok foglalkozását egyszer egy olyan imával kezdtük, amiben a békéért, világ-békéért imádkoztunk. Az ima befejeztével megszólalt az egyik gyerek: Ez úgy sem valósítható meg! Most

is fegyvereket gyártanak Amerikában, azokat úgyis használni fogják valamikor. Igen, igaza van. De azért még kell imádkozni a békéért, és a **béke** elsősorban a szívünkben és a családukban kell, hogy jelen legyen, akkor kapjuk meg a boldogság kincsét.

Jó érzés, **öröm ajándékot adni és kapni**. Az ajándékozó kifejezi, hogy egy részt **szeretne adni önmagából**, az életéből. Az ajándék kifejezi: nem tudom magam teljesen odaadni, az időmet sem mindig, a figyelmemet sem sokszor, de mégis adni szeretnék valamit. Ez tehát teljesen összefügg a szeretettel. De ne azért adjak, mert majd akkor a másik viszonzni fogja. Ne azért segítsek, mert legközelebb ő is fog nekem segíteni. Amikor így gondolkozunk még nem tesszük önzetlenül a jót. Jézus példáját követve: mondjunk le önmagunkról. Amikor jót teszel, ne tudja a jobb kezed, hogy mit cselekszik a bal.

Legyünk mi magunk ajándék a körülöttünk élőknek; ajándék családuk, gyermekeink, rokonaink, ismerőseink számára. Ha nincs is semmim, önmagamot adom, a figyelmemet, a szeretetemet, azt, hogy lemondok valamiről, önmagamról.

Szülessék meg lelkünkben az Istengyermekkel együtt az a gondolat amit a Szentírásban olvashatunk: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni” (Apcsel. 20, 35.).

Szeretettelben gazdag Karácsonyt, és boldog újesztendőt kívánok minden kedves olvasónak.

Fazekas Monika

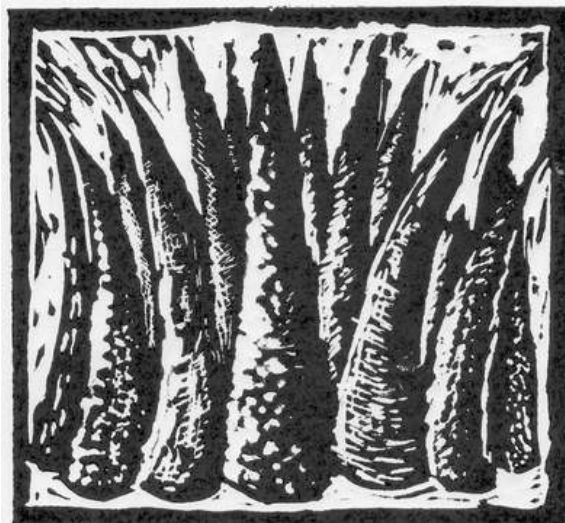
József Attila
TÉL

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hogy melegednének az emberek.

Ráhányi mindent, ami antik, ócska,
Csorbát, töröttet s ami új, meg ép,
Gyermekjátékot – ó, boldog fogócska!
S rászórni szórva, mindent, ami szép.
Dalolna forró láng az égig róla
S kezén fogná mindenki földiét.

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hisz zúzmarás a város, a berek...
Fagyos kamrák kilincsét fölszagatni,
És rakni, adjon sok-sok meleget.

Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni,
Hogy felmelegednének az emberek.

HIRDETÉS

Karácsony ünnepe a Katolikus Egyházközségben.

December 24. Szenteste **17 óra**
hittanos gyermekek karácsonyi pásztorjátéka, utána Igeliturgia.

December 25. Karácsony napja **8 óra**
Igeliturgia

December 26. Szent család vasárnapja **8 óra**
Szentmise.

2005. január 1. Újév, Szűz Mária Isten anyja ünnepe **fél 10**
Igeliturgia.

Január 2. Vízkereszt **fél 10**
Szentmise.

HIRDETÉS

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Tiszatarjáni Csoportja Karácsonyi étel-
szergyűjtést szervez, a rászorulókat megsegítésére.

Kérünk minden jóakarató testvérünket, aki megteheti, és szeretne segíteni, tá-
mogassa adományával szeretetszolgálatunkat. Szívesen vesszünk étel- és pénzügyi -
(liszt, rizs, cukor, étolaj, szárított zöldség, konzerv, szörp) és pénz - adományt.
Az adományokat a Katolikus kápolnánál vesszük át.

Fazekas Monika
munkatárs

ADVENTI ÜZENET

Karácsonyra készülve, az adventi várakozás idején minden szívben felébred a vágy a békesség és szeretet után. Takarítjuk, díszítjük a lakást, az otthonunkat. Izgatottan, kötelességszerűen vásárolunk nagyobb-nagyobb ajándékokat. Karácsony tiszteletére még túlzottan is eleget akarunk tenni a vendéglátásnak.

De tudjuk-e, hogy ki az a vendég, akinek hajlékunkban, de főleg szívünkben kell bebocsátást, szállást adnunk? Ki az, akiért meg kell üresíteni szívünket, mert az adventi várakozás idején is – csakúgy, mint nap, mint nap – zörget a szívünk ajtaján, hogy beengedjük ŐT. Bárcsak hullana szívünkbe szent mag, ne lenne bennünk indulat, harag, félelem, csak jóakarát, bizakodás, békesség! Be tudnánk fogadni az Úr Jézust, aki értünk született, örömet hozott Ádám maradékira. Tudjuk szeretettel megosztani karácsonyi, terített asztalunkat az éhezőkkel, ruházatunkat a didergőkkel, és nekik is hirdetni az angyali nagy örömet:

*„Dicsőség magasságban az Istennek,
mert született Úr Jézus nekünk!”*

Tudjuk Őt úgy várni, hogy nemcsak ünnepeünk, hanem át is éljük az advent és karácsony örömét! Nyissuk meg a Megváltó előtt szívünket, mert egykoron majd Ő nyit kaput a mennybe, hogy oda belépve üdvösségünk legyen. Várjuk az Úr Jézust, mert megkeres és megtart bennünket!

A Megváltót várja most, és dicsóíti a karácsonyi harangok zengése, a gyertyák fénye, és mi mindannyian bűnös szívű emberek, mert a költővel elmondhatjuk:

*„Beteg a világ, nagyon beteg!”
Kérjük mindannyian, hogy:
„Jer, hű szívembe hát, habár szegény e szállás,
de mindörökre hálás, úgy áldja Krisztusát!”*

Őt várjuk, az Isten fiát, aki értünk született egy istálló jászlában, miattunk lett szegénnyé, de a világ megváltója lett. Várjuk boldogan, vágyakozva, hogy elhozza a fényt, az örök életet mindnyájunknak! Énekeljük örömmel:

*„Szállj, szállj magasra szíveink reménye,
Vezess el minket Jézusunk elébe!
Mert a válságot Ő hozza földünkre, nagy örömünkre!”*

Négyessy Miklósné

Ady Endre, a református presbiter

Ady Endre neve azt gondolom mindenki számára ismerősen cseng. A magyar irodalom történetében az ő személye nagyon fontos sarokpont. Vele, az ő költészetével kezdődik valami más, valami új a lírában. A sokak számára érthetetlen, sőt botránkoztató újat bátran képviselte a „Holnap hőse”.

Életében is és halála után is sokan sokféleképpen értelmezték, illetve félreértelmezték verseit. A kommunista diktatúra idején például „vörös lumpenek élharcosává fokozták le” a nagyszerű költőt.

Valóban, Ady verseivel azonosulni nem egyszerű dolog. Jómagam sem tartozom azon kiválasztottak közé, akik mindent megértenek Ady költészetéből, mégis szeretném most egy olyan oldalát megvilágítani, amely valószínűleg sokak számára ismeretlen.

A hét kálvinista prédikátor utódja a „bibliás” költők sorába tartozott. Kevesen élik meg ilyen mélyen és őszintén istenkeresésüket, mint ő. Lelki vívódásait élénken tükrözik versei. Hol távol, hol közel érzi magához Istent, de egy bizonyos: kitartóan áhítja a vele való élő kapcsolatot.

**„Hiszek hitetlenül Istenben,
Mert hinni akarok,
Mert sohase volt még úgy rászorulva
Sem élő, sem halott.”**

Életművének egyharmada - azaz 997 versből 300- olyan biblikusan megalapozott „istenes” vers, hogy valamennyi egy-egy igehirdetés lehetne.

Életének utolsó szakaszában Ady Endre magánélete nyugvópontonra érkezett. Fiatal felesége, Boncza Berta Csucsáról származott, itt állt a híres Bonczakastély, ahol gyakran időzött Ady is. Az 1917. március 8-án tartott presbiteri jegyzőkönyv arról tudósít, hogy a költő az itteni református gyülekezet presbitériumának tagja lett. **„...a 8 tagú presbitériumba 12 évre megválasztották Ady Endre urat, aki ugyanezen a napon 500 aranykoronát adományozott a kicsiny egyház fenntartására.”**

A választás nyilván nem a kálvinista ősökre tekintettel történt, hanem mert Ady Endre valóban komoly hitű református ember volt.

Bizonyítják ezt a halála előtt néhány nappal, a kórházi ágyon mondott szavai az őt meglátogató Szabó Aladárnak:

„Tessék mondani, hogy én, aki igazán nagyon mélyen átérezve, átélve tudtam fogadni a felém kinyújtott bűnbocsátó kegyelmet Istentől, imádkozhatnék-e -

Imádkozhatnánk-e – azért, hogy a verseimet, akik olvassák, úgy értsék meg, hogy én abban Istent kerestem, és azért Istennek akartam dicsőséget adni.”

Kell-e ennél tisztább bizonyágtétel arról, hogy Ady Endre igazán őszintén kereste Istent és meg is találta, vagy inkább Isten találta meg őt. Gondoljunk csak Az Úr érkezése című versére:

**„Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.”**

Fontoljuk hát meg Ady betegágyon elhangzott óhaját és olvassuk úgy verseit, hogy ő azokban igazán Istent kereste, sőt engedjük, hogy így karácsony előtt minket is átjárjon az őszinte istenkeresés lelkülete. Végül pedig engedjük meg a világ Megváltójának, hogy megtaláljon minket is és átöleljen, hiszen ez lehet a legnagyobb ajándékunk karácsonykor!

(Felhasznált irodalom: Papp Vilmos: *Őrállók Bp.*, 2003.)

Pálné Lencsés Szilvia
pedagógus

Karácsonyi könyvajánló

Sokáig mellőzött határon túli írónk, **Wass Albert: Karácsonyi üzenetek** című művét szeretném ajánlani. Az életműsorozat új kötete tartalmazza a az ifjúkori költő 1933-ban **A Temető megindul** címmel írott és Marosvásárhelyen előadott vers-oratóriumát, amely emlék és tiltakozás a XX. század háborús szörnyűségei ellen és szegényné nyomorított népei mellett. Ugyanakkor ajándék is Wass Albert karácsonyi írásainak gyűjteménye, köztük a szintén először publikált **Ötven erdélyi gyermek levele a Jézuskához** összeállítás megrázó üzeneteivel.

Egy idézet a kötetből, amely legyen élő üzenet mindannyiunk számára!

„Nézzetek a szívetekbe karácsonyos szemmel, őszinte és becsületes lélekkel. S ha azt látjátok az ön-keresés során, hogy szíveteknek valamelyik zugában rosszindulat, irigység, keserűség vagy bármiféle más tisztátalan érzés lakozik valamely magyar testvéretekkel szemben: gyomláljátok ki azt gyorsan, mielőtt véglegesen és halálosan megmérgezné benneteket az életet. Nyissátok meg szíveteknek minden ablakát, és eresszétek be oda a napfényt, hadd pusztítson ki belőletek minden sötétséget ezen a karácsonyon. A civódások, pártoskodások nemzetéből változzatok át a szeretet nemzetévé, s lásátok meg: attól a pillanattól kezdve veletek lesz az Isten.”

(Wass Albert: *Karácsonyi levél*)

REFORMÁTUS HÍREK

IRODALMI ESTET tartottunk 2004. november 26-án a Református Gyülekezeti Házban. Meghívott vendégünk *dr. Lisztóczy László* főiskolai docens volt, aki *Dsida Jenő költészetéről* tartott magával ragadó és mindannyiunk számára épületes előadást.

Lesznek még hasonló jellegű rendezvényeink, bátorítunk mindenkit, hogy éljenek ezekkel a rendkívüli lehetőségekkel felekezetre való tekintet nélkül!

A Tiszakeszi Református Egyházközség ünnepi alkalmai

REFORMÁTUS ISKOLÁSOK KARÁCSONYI ÜNNEPSÉGE

2004. december 19. (vasárnap)
15 óra

Helyszín: Református Iskola

2004. december 26. (vasárnap) délelőtt 10 óra

Helyszín: Református Gyülekezeti Ház

SZENTESTI GYERMEKKARÁCSONY

2004. december 24. (péntek) délután
17 óra

Helyszíne: Református Iskola

ÓÉVI ÜNNEPI ISTENTISZTELET

2004. december 31. (péntek) délután
17 óra

18 órától **GYERMEKSZILVESZTER**

Helyszín: Református Gyülekezeti Ház

KARÁCSONYI ÜNNEPI ISTENTISZTELET

2004. december 25. (szombat) délelőtt 10 óra

Helyszíne: Református Gyülekezeti Ház

ÚJÉVI ÜNNEPI ISTENTISZTELET

2005. január 1. (szombat)
délelőtt 10 óra

Helyszín: Református Gyülekezeti Ház

KARÁCSONYI ÜNNEPI ISTENTISZTELET

Megemlékeztünk a Bocskai felkelésről

2004. októbere a Bocskai felkelés 400. évfordulója. Pontosan 400 éve (1604. okt.14.) szólaltak meg a dobok a hajdúszállásokon és a „Pro Patria et Fide” („Hazáért és Hitért”) felkiáltással a bihari nagyúr, Bocskai István mellé álltak a hajdúk. A vezér nem vágyott koronára, egyedül az alkotmány és a vallásszabadság biztosítását akarta.

A Magyar Cserkészsövetség ezért a 2004/2005-ös cserkészévnék a „Bocskai év” nevet adta és 2004. szeptember 18.-ra hirdette meg a Bocskai-parttyát. E napon a Magyar Cserkészsövetség csapatai egy nap alatt, részekre felosztva járták végig a Szent István Túrát, így idézték fel a hadjáratot.

A Lorántffy Zsuzsanna Általános Iskola által fenntartott I. Rákóczi György Cserkészcsapat néhány tagja is részt vett ezen a túrán.

„Szeptember 18-án, szombaton tettük meg a Bocskai-szabadságharc emlékére az Országos Kék Túra ránk eső részét: a **Bánkúttól Putnokig** tartó turista vonalat. Több helyről is összejöttünk: Miskolcra, Szerencsre és mi, Tiszakesziből. A vezetőnk szintén Miskolcra érkezett. Nekünk 30 km-t kellett megtennünk, mert Ómassáról indultunk.

Először nehezebb útszakaszon mentünk, mivel sokat gyalogoltunk felfelé. Bánkúton a Petőfi-kilátónál álltunk meg reggelizni. Páran felmentünk a tetejére, ahol fényképeket készítettünk. Ezután már csak szinte lefelé vitt az út, bár egy idő után az is fárasztó volt. Útközben sokat nevettünk. Egy meredek lejtőnél nagyon sokan elestek vagy lecsúsztak.

Nemsokára beértünk Mályinkára, ahol megebédeltünk (a tarisznyánkból). Itt többen feladták és elmentek. Mi bementünk a boltba és a kellemes meleg hatására megettünk egy jégkrémet. Innen már betonúton jutottunk el Dédestapolcsányra, ahol egy turista fotós személyében megszorodott a létszámunk. Egy fagyizó mellett pihentünk meg, ahol mindenki ingyen fagyit kapott. A fagyit árusító néni ugyanis református presbiter volt. A község végénél más cserkészekkel találkoztunk szembe, akik ugyanezt az utat járták végig, csak Putnokról indultak Bánkútra.

port-
készi-
tünk.
Láz-
vítá-
men-
lad-
to-
ahol
hor-
ver-
volt.
kezd-
kifá-

Itt cso-
képet is
tet-
Innen a
bérci-
roló
tén ha-
tunk
vább,
éppen
gász-
seny
Már
tünk
radni,

ezért sokszor lemeradt a csapat vége. Így akik Upponyánál ki akartak szállni, nem sikerült, mert az utolsó buszt 5 perccel késtük le.

Itt a pihenőkor már mindenki kifeküdt. Tovább kellett hát menni, de egyre lassabban haladtunk. Voltak akik már csak vánszorogtak. Végül beértünk Putnokra. Mivel a vonat 45 percet késett, volt időnk pihenni, szórakozni és beszélgetni. A vonaton is folytattuk a napi élmények megbeszélését. Miskolcon elbúcsúztunk a helybeliektől és átszálltunk. Nyékládházán már kocsikkal vártak bennünket a szülők, mert nem volt tovább csatlakozás. 10 órára itthon voltunk.

Nekem nagyon tetszett ez a túra és szívesen elmennék rá még egyszer.”

Király István cserkészvezető és Lencsés Noémi 7. osztályos cserkészjelölt

Az ajándékozás arany szabálya

„Ha már ajándékról van szó, elárulok neked egy fontos szabályt. Természetesen nem én találtam ki, Egy mogorva külsejű férfitől hallottam valamelyik munkahelyi karácsonyon. A fa alatt kicsomagolta ajándékát, aztán mókás bánnattal a hangjában beszélni kezdett, senkinek sem címezve mondandóját:

Nahát, tudjátok meg, egyáltalán nem igaz, hogy csak a szándék a fontos, az ajándék maga nem. Ez egész egyszerűen nem igaz. Anyám annak idején sokszor húzott ezzel, mert rengeteg díszcsomagolású vicik-vacakot gyűjtöttem össze az évek során, olcsó műanyag holmikát, melyeket a jó szándék védelmező zászlaja alatt ajándékoztak nekem. Én azt mondom, igenis az ajándék számít; a valóban jó szándékú emberek jó ajándékokat szoktak adni. Ezt törvénybe kellene foglalni 'Az ajándékozás arany szabálya' címen. Evvel elmasírozott a szemétláda irányába. Az ajándékot úgy tartotta két ujjja között, mint egy döglött csótányt. Lehet, hogy igaza van. Kissé kemény ítélet ugyan, ám az ünnep üzenete világos. Isten, akitől állítólag az ötlet ered, ügyelt arra, hogy mindig a legjobbat küldje. Megtette, nem is egyszerű. A napkeleti bölcsek sem ízléstelen csecsebecsékekkel érkeztek. Az angyalok hozta örömhír pedig nem az volt, hogy valahol szezonvégi kiárusítás van.”

R. Fulghum: Már az óvodában megtanultam...

Te kedves olvasóm mit gondolsz? Mi a fontos(abb), az ajándék, vagy a szándék? Milyen ajándékozó vagy? Listát készítesz szeretteidről, és anyagi lehetőségeidhez mérten megpróbálsz valami jó, nekik való ajándékot beszerezni? Végiggondolod, hogy ki minek örülne leginkább?

Megvallom, nekem sokszor nehézséget okoz kitalálni, hogy egyik-másik hozzátartozóm, kedves ismerősöm vajon minek örülne. És aztán, ha valami eszembe jut, kalkulálni kezdek, hogy anyagilag mennyire kivitelezhető az ötlet. Közben pedig az is színesíti az ügyet, hogy vannak olyan közeli/távolabbi hozzátartozók, akiknél bizony az „ajándékozásnál” első számú szempont, hogy elég drága-e az ajándék, mert azon mérik le az ajándékozó szeretetét.

Azt mondom, hogy az ilyen kedves rokonoknak, ismerősöknek rettenetesen nehéz jó ajándékot venni. És itt bizony előtérbe kerül az, hogy az ajándékozó hiába feszül meg, minden jó szándéka és szeretete ellenére sem tud jó ajándékkal előállni.

Megint más stílus, amikor valaki viszont az „ajándékozás nyűgét” annyival intézi el, hogy „ez biztos jó lesz”, vagy „ez van, nekem sem idóm, sem kedvem rohangálni, majd ez is megteszi”. Úgy érzem, hogy lehetne változtatni az ilyen ajándékozó hozzáálláson. Mert a legjobb szándék ellenére becsúszhat egy-két ajándékozási malőr is, de a félvállról vett, „essünk túl rajta” típusú ajándékbeszerzők tudnak csak összehozni olyan „szeretetsomagokat”, mint amilyet a fenti kis jegyzet megemlít: amit az ember legszívesebben úgy tartana a szemetes felett, mint egy döglött csótányt.

Isten tökéletes példa ajándékozó hozzáállás és ajándék tekintetében. Nála maximálisan érvényesült a szeretetből fakadó ajándékozás. Ő jó szándékából és szeretetéből tökéletes ajándékot küldött nekünk. Az angyalok hozta örömhír nem arról szólt, hogy valahol szezonvégi kiárusítás van.

Hanem arról, hogy Ő a legteljesebben tisztában van azzal, hogy milyen ajándéokra van szükségünk – a legjobbra, tökéletesre, (amiben) akiben semmilyen hiba nincs, és ha mi mégis bármi kivetnivalót találunk Benne, az a mi hozzáállásunk hiányosságait bizonyítja.

Nem hinném, hogy december 24-én este, ajándékozás után sok csomag maradna kibontatlan. Hiszen mindannyian izgatottan várjuk, hogy mit kapunk, mi rejlik a színes papírok és masnik alatt.

Arra bátorítalak, hogy ha eddig még nem tetted volna meg, most karácsonykor bontsd ki, és nézd meg milyen ajándékot készített, küldött neked személyesen Isten! Nézd meg, milyen az, akiben Isten minden jó szándéka és szeretete megnyilvánul feléd; rád gondolt, amikor elhatározta, hogy a számára legdrágábbat küldi, mert annyira fontos vagy neki!

Ne hagyd ezt a különleges ajándékot „kibontatlanul”!

Mózes Noémi pedagógus

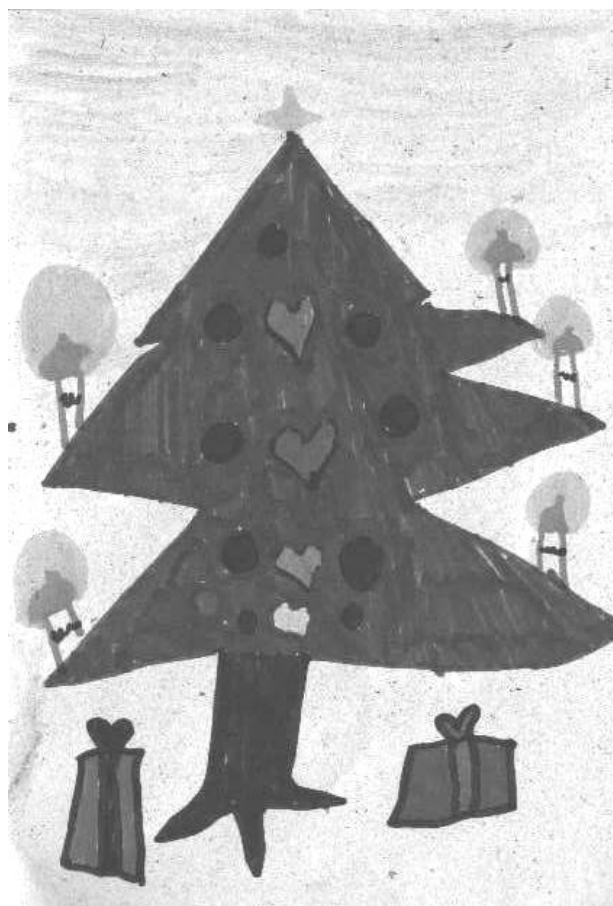

Decemberi levél... az óvodából

Mi gyerekek szeretjük a decembert. Szeretjük, mert lázba hozza az embert, no persze nem beteg-lázba, még csak nem is lámpalázba, csak amolyan, édesboldog izgalommal járó lázas nagy várakozásba: télvárásba, mikulás-várásba, karácsony-várásba.... Még hányat alszunk? – mondogatjuk - hányat alszunk Mikulásig, karácsonyig, hóhullásig....? Számolgatjuk az éjeket, szerencsére éjről- éjre kevesebbek, s az álmaink egyre szebbek, színesebbek, havasabbak...”

Mint a gyermeki szavakból is kiderül, a december elsősorban a gyermekek hónapja, a meglepetések és a kellemes ajándékok ünnepe. A mi óvodánkban is megkezdődtek a téli ünnepek sorozatok. December 6-án először a Télapó érkezett. Bár a hó még várat magára, de a meglepetés csak akkor az igazi, ha valóban izgatott, várakozó készülődés előzi meg. Így éltünk mi is a Télapót várva: feldíszítettük a csoportszobát, vágtunk, festettünk, rajzoltunk, ragasztottunk. Tortapapírból, vattából hópehelyeket varázsoltunk le rajzoltuk a Télapót, elképzeltük, hogyan közeleg a fehér havas utakon, rénszarvas szánján. Felelevenítettük az előző évben tanult dalokat, verseket és újakat tanultunk, hogy ezekkel kedveskedjünk majd az idelátogató Télapónak. A gyerekek is igyekeztek „

jól viselkedni” hiszen virgácsot senki sem szeretett volna kapni. Végre érkezett a várva várt nap! Izgatottan várakoztunk az összenyitható teremben, a legkisebbek legtöbbször az ovónénik, dajkanénik ölében. Hagymányainkhoz híven az ovónénik újra bábelőadással kedveskedtek a gyerekeknek. Az idén azonban

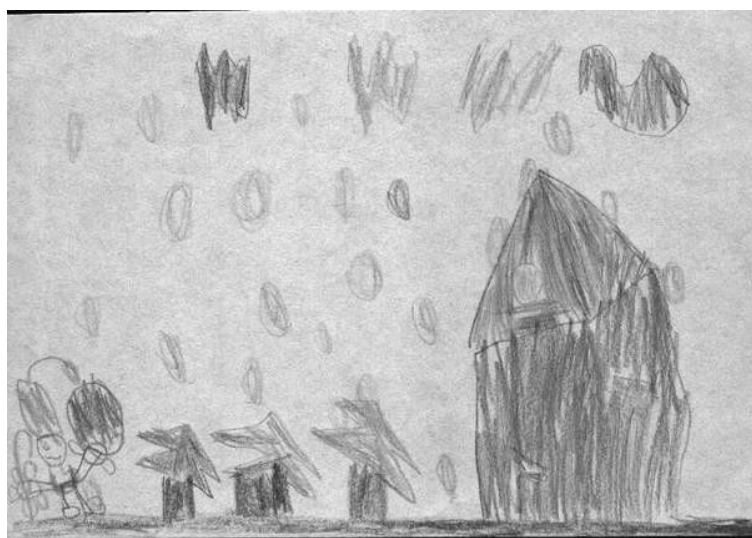

a gyermekek nagy öröme a Télapó (báb) krampusza emberi alakban Orsi ovónéni személyében jelent meg, elvarázsolva a gyerekeket, sok humorral fűszerezve az előadást. Óvodai életünkben ez is nagyon fontos! Jó hangulatú, összetartó felnőtt közösségben, egymást támogató légkörben sokkal jobban tudjuk formálni a gyermekek közösségét is, mivel az észrevétlenül ható példa mindennél jobban elősegíti céljaink megvalósítását. A Télapót csoportonként versekkel, dalokkal köszöntöttük, majd az ajándékok izgatott étvétele után, a gyermekek

kíváncsian kukucskáltak a csomagok belsejébe. Miután minden kisgyermeknek örömet okozott, újra útra kelt a Télapó, hiszen milyen sok helyre kell még mennie, mert december 6-án egyetlen ablak sincs talán, amelyikben ne lapulna kifényesítve egy vagy több cipő. Óvodásaink csillogó szemekkel, kipirult arcokkal in-tegetnek az ablakokból a távozó Télapó után.

Másik hagyományainkat követve december 6-án este útra kelt óvodánk

házhoz járó Mikulásra is. Hó nélkül, szán helyett két lovaskocsin indult el és 42 házhoz érkezett meg, hogy átadja a gyermekeknek az ajándékokat, és ünnepi hangulatot teremtsen az otthonukba. Célunk sikerült, hiszen másnap minden kisgyermek a Télapó esti látogatásáról mesélt.

Az óvodában már a téli szünet előtt 16-án megünnepeljük a karácsonyt, hogy minél több kisgyerek velünk

*„Kicsi vagyok, székre állok, s onnan egy nagyot kiáltok,
hogy mindnyájan meghalljátok, Boldog Új Évet Kívánok ! „*

örülhessen és játszhasson a kapott ajándékokkal. Az adventi időszakot is a készülődés, a várakozás előzi meg. Igyekszünk karácsonyi hangulatot teremteni, a gyermekek szintjén felelevenítjük az egyházi eredetű szokásokat (Betlehemezés) , valamint a népi szokásformák ide kapcsolódó részeit is pl: babonák, jóslások. (Luca nap, adventi naptár, adventi koszorú stb.). A szülői munkaközösség szervezésében a szülők idén is egyforma hazavihető ajándékkal kedveskednek a gyerekeknek csoportonként. Karácsonyfát állítunk, amelyet együtt díszítünk, s amely alatt együtt ünnepelünk.

Hiszen karácsony ünnepe az a fontos, hogy együtt legyenek azok, akik szeretik egymást, hogy együtt örüljenek, együtt táncolják körül a csodálatos fenyőfát, együtt éljék át az ajándékozás örömeit. A ka-

rácsony a szeretet, a család ünnepe is, márpedig a mi óvodánkban a csoportok egy –egy családot jelképeznek, tagjai a gyerekek, pótszülők az ovónénik és a dajkanénik, akik mind-mind nagyon szeretik egymást, és akik a gyertyagyújtás végén nemcsak egymásnak, hanem általunk az újság olvasóinak is e szavakkal tolmácsolják jókívánságaikat az új évre:

Tóth Imréné

TISZAKESZI NYUGDÍJAS KLUB

A településünkön élő idős korú lakosság igénye alapján, a Humán, Szociális és Sport Bizottság koordinálásával, a Községi Önkormányzat és a Református Egyház támogatásával **NYUGDÍJAS KLUB** kezdte meg működését falunkban.

Helyszíne: Napközi Otthon (Posta u. 20.)

Az első találkozó kezdési időpontja: 2004. október 29. (péntek) 15 óra volt.

A helyszínre való eljutás megkönnyítése céljából a Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola iskolabusza gyűjti össze az arra igényt tartó időseket. A Községi Önkormányzat az idősek rendszeres találkozásának a Napközi Otthon felújított részében biztosít helyszínt, és ezzel támogatja a kezdeményezést.

Az első találkozás során egészen egyértelműen megfogalmazódott a résztvevők részéről, hogy igénylik az egymással való találkozásnak ezt a lehetőségét.

Milyen elképzelésekkel, tervekkel indult útjára a Nyugdíjas Klub?

Habár hivatalos munkaterv (még) nem készült az elkövetkezendő időszakra, de mégis az első alkalommal megtartott találkozón a kötetlen beszélgetés alkalmával körvonalazódtak azok a gondolatok, melyek tartalommal tölthetik meg ennek az önszerveződő közösségnek az alkalmait. Néhány ezek közül: egyrészt ezek a találkozók lehetőséget kínálnak arra, hogy egymással napi kapcsolatban nem álló nyugdíjasok rendszeresen találkozhassanak, beszélgethessenek, egymás névnapjait közösen megünnepelhessék. Sőt arra nézve is hangzott el igény, hogy egy-egy régi filmet is szívesen megnéznének együtt a Nyugdíjas Klub keretében. Másrészt kiváló lehetőség ez arra is, hogy meghívott vendégek, előadások szervezésével számukra fontos kérdésekben kapjanak segítséget, tanácsot. Végezetül akár kirándulások szervezése is lehetséges, ahol megismerhetik hazánk nevezetességeit, és így az idősebbek is ellátogathattak olyan helyekre, ahová egyénileg sosem juthattak volna el.

Bármelyik elképzelés valósul is meg az elkövetkezendő időszakban a Nyugdíjas Klub működése során, mindenképpen megjelenik a lényeg: **az egymással való közösségnek az élménye és öröme!**

Befejezésül egy nyugdíjas bölcsen megfogalmazott gondolatával kívánok sok áldást és örömet a szerveződő közösségnek: **„Az életet visszafelé tekintve lehet lemérni, de előre tekintve kell élni”.**

Pál Ferenc

Humán, Szociális és Sport Bizottság elnöke

Tisztelt Olvasó!

A Korszerű Tiszakeszi Iskoláért Alapítvány Kuratóriuma ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1%-át iskolánk tanulóinak ajánlották fel.

A 2003-as felajánlás 190.176 Ft-tal gyarapította vagyónunkat. Ezt az összeget tanulmányi kirándulások támogatására, valamint az „Év Széchenyis diákja” címet elnyerő diákok jutalmazására ajánlottuk fel.

Kérünk minden kedves olvasót a 2004. évi adóbevallásnál kedvezményezettként az alapítványunkat jelölje meg, melyet előre köszönünk. Az alapítvány adószáma: **18423365-2-05**

Molnár Balázsné

2004. október 28. A fogyatékkal élők napja a Széchenyi István Általános Iskolában

Az idén immár másodszor került megrendezésre iskolánkban a fogyatékkal élők napja.

Magyarországon a szegregált, elkülönített gyógypedagógiai nevelésnek-oktatásnak óriási hagyományai vannak. Ez a sok évtizedes tapasztalat hatalmas tudásanyagot hozott létre, s mindez a sérült emberek szolgálatában áll.

Ugyanakkor a gyógypedagógiai oktatás-nevelés célja az integráció, a sérült emberek társadalmi beilleszkedésének segítése. Iskolánkban az integrációnak több éves hagyománya van, minden évfolyamon szinte minden osztályban van „integrált” tanuló.

Bár szegregált csoport is működik az iskolában, de a célunk az, hogy minél többet legyenek együtt ép társaikkal. Ennek kivitelezésére minden lehetőséget meg-
ragadunk, minél több közös rendezvényen való részvétellel.

Egy ilyen alkalom volt ez a délután is, ahol nemcsak az iskolánkban tanuló diákok, hanem a faluban élő már nem iskolába járó fiatalok is részt vettek, összesen 48-an. Volt itt mindenféle feladat: lufi borotválás, képkirakás, találós kérdések sora, logikai feladatok, ügyességi játékok és persze az elmaradhatatlan tombola. Egy kicsit bátortalanok voltak az elején, de menetközben egyre jobban belemelegedtek a játékba.

Az integráció megvalósításának szép példája volt ez az alkalom, hiszen iskolánk 3/a. osztálya velük együtt szórakozott, segített, játszott ezen a délutánon.

Köszönöm az osztálynak és tanító nénjüknek (Kiss Lajosnénak) a segítséget. Nagyon örültem a lelkesedésnek, az érdeklődésnek és remélem az elkövetkezendőkben is hasonló sikerrel meg tudjuk ezt rendezni.

Nagyon sok segítséget kaptam a Mezőkövesdi Mozgássérültek Egyesületétől, a Széchenyi István Általános Iskola igazgatójától, igazgatóhelyettesétől, az iskola Diákönkormányzatától, a Községi Önkormányzattól. Köszönet érte. Külön köszönetet szeretnék mondani Sándorné Czigány Gabriellának a tombolatárgyakért, Tóth Jánosnak a szervezésért, ifj. Gábor Áronnak a finom süteményekért, melyeket felajánlott számunkra.

Mindenkinek BÉKÉS BOLDOG ÜNNEPEKET kívánok.

Hunkóné Gábor Ildikó tanító-gyógypedagógus

Diákönkormányzatok találkozója Tiszakesziben

A Tiszaújvárosban működő Körzeti Diákönkormányzati munkaközösség felkérésére 2004. november 10-én a Széchenyi István Általános Iskola Diákönkormányzata szakmai találkozót rendezett. Az összejövetelre a körzet általános iskoláiban működő diákönkormányzatok gyermek és felnőtt vezetői kaptak meghívást. A rendezvény fantáziánéve „munkaterv turkáló” lett, mivel azzal a céllal jött létre, bepillantást nyerhessünk egymás munkájába, ötleteket cseréljünk és megújulásra ösztönözzük a gyerekeket és a pedagógusokat.

A délután első részében a diákvezetők ismertették azokat a kiválasztott lehetőségeket, programokat, melyek saját iskolájukban népszerűek, egyedülállóak, s ezek átvételét ajánlották más iskoláknak is. A Széchenyi István Általános Iskolát Törő Alexandra diákvezető és Nagy Gréta diákvezető-helyettes képviselte. A találkozó második részében közös játékokra és daltanulásra került sor, melyet a gyerekek örömmel fogadtak. A játékot Kovácsné Spisák Szilvia vezette.

Körzetünkben ez a rendezvény egyedülállónak számít, hiszen a diákönkormányzatok vezetői ilyen formában még sohasem találkoztak. Reméljük, iskolánk hagyományt teremtett ezzel az alkalommal. Úgy érezzük, tanulságos, hasznos, jó hangulatú együttlétre került sor, s az itt résztvevő 11 iskola 30 diákja és 30 pedagógusa elégedetten, szép emlékekkel, sok új ötlettel távozott Tiszakesziből.

Ezúton szeretnénk megköszönni diákönkormányzatunk felnőtt vezetőjének Kiss Lajosné Katika néninek az összefogó, szervező munkát, valamint a Széchenyi István Általános Iskola Diákönkormányzatának, a diákönkormányzatban dolgozó segítő pedagógusoknak és Molnár Balázs képviselő úrnak az anyagi hozzájárulást, mellyel segítették e rendezvény létrejöttét.

Kovácsné Spisák Szilvia

Református Iskolák Találkozója

(2004. október 30. Budapest Sportaréna)

A Reformáció ünnepének előestéjén a Magyarországi Református Egyház szervezésében első alkalommal rendezték meg oktatási intézményeinek eddigi legnagyobb seregszemléjét, a **Református Iskolák Találkozóját**.

A rendezvényen több mint 100 hazai és határon túli református oktatási-nevelési intézmény (óvoda, általános iskola, középiskola, diákotthon, művészeti iskola, főiskola, egyetem) közel 10.000 tanulója vett részt, akik 8 különvonattal és 50 autóbusszal érkeztek a fővárosba. A határon túlon lévő 20 református intézményből szinte mindegyik képviseltette magát.

A Találkozó műsorában közel 1.000 református diák szerepelt. A program keretében néhány rövid előadás és köszöntő mellett intézményeink diák-sága mutatta be értékeinket (óvodás körjáték, néptánc, táncjáték, sportakrobatika, népzene, népmese, énekkar, zenekar, Kelet-Nyugat labdarúgó mérkőzés stb.).

Iskolánk a 750 fős néptáncsoportban több mint 10 tanulóval képviseltette magát, melyre iskolásaink Nagyné Lukács Anna tanítónő vezetésével hetekig készültek. A másik érdekessége volt a találkozásnak, hogy – Vallomások címmel – református közéleti személyek fogalmazták meg gondolataikat hitükről, hivatásukról. Ennek a programnak a keretében hallhattuk például Varga Mihályt presbitert és volt pénz-

ügyminisztert valamint Sárosdy Esztert a képernyőről jól ismert TV-s személyiséget, aki a Baar-Madas Református Gimnáziumnak volt diákja.

Délután 16.00 órakor ünnepi istentisztelettel zárult a Református Iskolák Találkozója.

E találkozó nem csupán a Reformáció ünnepe szempontjából fontos számunkra. A református iskolarendszer újjáalakulása utáni legnagyobb rendezvény időszereőségét emeli, hogy az elmúlt hetekben a 2005. évi állami költségvetési javaslat kapcsán veszélybe kerülhet a kistelepülések (függetlenül attól, hogy egyházi vagy önkormányzati) közoktatási intézményeinek jövője.

A program részeként "**Cáfolat, avagy a tények kedvéért**" címmel **sajtótájékoztatóra** is sor került, ahol egyházunk képviselői ismertették álláspontjukat, és tervezett lépéseiket a javaslattal szemben.

Pál Ferenc lelkesz-igazgató

Helyreigazítás

Szeretném pótolni mulasztásomat, amely miatt a szoborkészítés támogatóinak névsorából az alábbi személyek kimaradtak:

Törőné Tóth Márta, Juszku Zsoltné, Dr. Kozaróczy Gyuláné, id. Csapó Lászlóné, Gyenge Dániel, Gyenge Dánielné, Horovecz Lajosné.

Az érintettektől a hibáért ezúton is elnézést kérek. Köszönöm felajánlásukat:

Ifj. Gábor Áron

Adj esélyt!

Ha majd egyszer én meghalok és felmegyek a mennybe,
Meggérdezem a Jóistent, miért felejtett el minket?
Mondd meg nekem Uram a cigányokkal miért bánasz oly mostohán?
Miért van az, hogy a népek között csak nekünk nincs hazánk?

Mi nem vagyunk a gyermekeid? Miért bánasz velünk oly mostohán?
Miért engeded, hogy mindenhol kidobjanak, mint egy kivert kutyát?
Kérlek téged Jóistenem, ha van egy kis jóindulatod hozzánk is,
Értesd meg azt mindenkivel, hogy ez a föld a mi hazánk is!

Itt születtünk mi is, és itt is fogunk meghalni,
Miért akarnak mégiscsak minket innen elzavarni?
Ez a hely az otthonunk, ha baj éri ezt a földet fáj nekünk is
Értesd meg azt mindenkivel, hogy ez a föld a mi hazánk is!

Te tudod Uram, hogy mi is emberek vagyunk, minket is anya szült,
Próbáljatok megismerni, elfogadni, és a jót is meglátni bennünk!
És ha kicsit mások is vagyunk, minket ne bántsatok, ezért,
Hagy mutassuk meg mindenkinek, nem vagyunk elveszett nép!

Farkas Barnabás 2003.

Születésnap

Napjainkban már közismerté váltak a mikroszkopikus világ csodái. Tudjuk, hogy meddig élnek milyen gyorsan szaporodnak e parányi lények. Az meg már régebben is köztudott volt, hogy a fejlettebb növények és állatok meddig élhetnek és azt is, megtudhatjuk, hogy fejlődésüknek éppen milyen stádiumában vannak vagy éppen hány naposak, hónaposak vagy évesek a vizsgált egyedek. Mi emberek, pedig mindahányan tudjuk, hogy mikor van a születésnapunk. Az is köztudott már régóta, hogy az állatoknak nem csak ösztönük, hanem érzelmük is van. Egyes hozzáértők szerint még a növényeknél is megfigyelhető valami hasonló. Minálunk embereknel ezt úgy hívják, hogy lélek.

Karácsony közeledvén elgondolkodom, hogy az említett teremtmények milyen összhangban vannak egymással és a környezetükkel, csak valahogy mi emberek nem tudunk egyformán napirendre térni a dolgok fölött. Ez az említett ünnep egy elég régi történelemhez kötődik és ezt, hol így, hol úgy azért mindig meg is ünnepeltük.

Volt úgy, hogy ezt az immár 2004-éve történeteket teljesen homályba hagyva nem születésnapot, hanem nemes egyszerűséggel fenyőünnepet kellett ülni. Az ember, akinek lelke van, a kivágott fát ünnepelte. – Vajon kinek vagy minek lehetett kiterjedtebb az érzésvilága, ez áldozati növénynek vagy a fölötté tort ülő, ültető embernek?

Ezt követően is volt egy kis furcsaság az „ember fia” születés napjának elnevezésével. Szeretett ünnep lett ez előkelő nap. – Ami végső soron igaz is. – Csak hát a megnyilvánulás...

E „szeretet ünnepre” kivásároltunk 2-3 hipermarketra való szeretetpótlót. Ezzel le is tudtuk az ünnepet – csak hát a szeretet, az valahol a boltból hazafelé még is elveszett.

Mi emberek, akik meg tudjuk állapítani a mikrobák sejt osztódását, idejét, sőt tudjuk követni a kultúrnövényeink és hobbiállataink egyedfejlődését percre, napra tudjuk a felettük elmúlt időt, csak azt nem tudjuk, hogy ezek teremtőjének a fia mikor tartja a születése napját. Tudjuk, hát persze hogy tudjuk, csak a történelem során van, amikor ügyesen titkoljuk ezt.

Nemcsak a feltétel nélküli klerikalizmusom mondatja ezt velem, hanem a tiszta logikám is.

Értelem és érzelem? –Igen. A kettő nem kell, hogy mindig kizárja egymást. Tudni azt, hogy mi a lelkünk kívánsága és viszont, érezni, hogy van tudatunk. Ez egyfajta összhang kell, hogy legyen az életünkben. Az ünnepeltnek egy földi léten át sikerült magában ez összhangot fenntartani. Nekünk követőinek ezt csak ritkán és akkor is rövid időre sikerül. E ritka alkalmakkor nyugalom és megbékélés járja át szívünket.- Megbékélés? Igen. Elsősorban saját magunkkal. Megbékélés hívók és

„hitetlenek” között, megbékélés a generációk között, megbékélés a közélet szereplői között. Most e születésnap alkalmával tegyük félre pörös dolgainkat. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ezt követően ássuk ki a csatabárdot, mert ez nem olyan születésnap, ahol tortán kell elfújni az égő gyertyát, hanem éppen ellenkezőleg, itt gyújtogatni kell a gyertyát nem csak azon a bizonyos fán, hanem valahol ott legbelül, amit úgy hívunk, hogy lélek.

Gyűljünk tehát össze mindahányan ez égfia megvilágítására. S közben a távolból felcsendülő kis éji zene halk dallamára ritmust verő szívünk a megbocsátás és a megbékélés jegyében vezérlődjön a Napkeleti Bölcsek nyomába. A gyújtogatás és szívünk taktusának hallgatása közben az is előfordulhat, hogy megtaláljuk az útközben elvesződött szeretetet.

Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt kíván:

Fazekas János
presbiter

Lapszámunk illusztrációit G. Tátrai Tímea készítette.

Keszzi Újság

A Tiszakeszi Önkormányzat lapja. Megjelenik kéthavonta. Felelős kiadó: Községi Önkormányzat Tiszakeszi Főszerkesztő: Vanczák Zsolt
Szerkesztők: Fazekas Monika, ifj. Gábor Áron, Gombosné Csikós Magdolna, Hajdú József, Hangász Izidor, Mózes Noémi, Pálné Lencsés Szilvia, ifj. Sándor Béla, Sípós Imre
Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal Tiszakeszi Községháza u. 40. kesziujstag@freemail.hu

